

Et af udvalgets spørgsmål til boligministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 5:

Ministerens kommentar udbedes til henvendelsen fra Den Danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening (omdelt under L 29 – bilag 7).

Svar:

Den Danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening anfører i henvendelsen for det første, at låntagning på det tyske pantebrevsmarked, som forudsætter etablering i Forbundsrepublikken, ikke skulle være billigere end låntagning via Eurobondmarkedet, som ikke forudsætter etablering. For det andet anføres, at der med den foreslåede hjemmel for boligministeren til at godkende erhvervelse af et udenlandsk kreditinstitut åbnes for brancheglidning i den finansielle sektor.

Endelig anføres for det tredje, at de for godkendelsen foreslåede supplerende vilkår, dvs. at det pågældende kreditinstitut efter en overgangsperiode overgår til udelukkende at drive realkreditvirksomhed eller hermed naturligt forbunden virksomhed samt forbudet mod at drive virksomhed i Danmark, skulle stride mod EF-Kommissionens forslag til 2. banksamordningsdirektiv.

Jeg må til henvendelsen indledningsvis bemærke, at det er regeringens opfattelse, at ydelse af udlandslån til landbruget vil kunne ske billigere og på mere favorable vilkår for landmanden, såfremt det långivende realkreditinstitut får mulighed for størst mulig fleksibilitet ved lånoptagelsen i udlandet. Dette fordrer, at realkreditinstituttet kan »tappe« det udenlandske marked, der i den givne situation kan tilbyde de bedste lånevilkår – herunder f.eks. det indenlandske tyske pantebrevsmarked. Hertil forudsættes etablering i det pågældende land som pengeinstitut. Det hører endvidere med til billedet, at etableringen af den foreslåede rest-

gældsreguleringsfond, hvori realkreditinstitutterne bidrager med et betydeligt beløb, sikrer landmanden mod valutakurstab i udlandslånets løbetid. Det er derfor min klare opfattelse, at den foreslåede ordning sikrer landmanden de mest favorable lånevilkår ved optagelse af udlandslån.

For så vidt angår foreningernes udsagn om, at den foreslåede adgang for realkreditinstitutterne til at erhverve et udenlandsk kreditinstitut skulle føre til brancheglidning i den finansielle sektor, må jeg påpege, at lånoptagelsen i udlandet alene kan anvendes til refinansiering af realkreditlån.

Det er endvidere min opfattelse, at det med de foreslåede vilkår for erhvervelsen af et udenlandsk kreditinstitut sikres, at dette efter en overgangsperiode overgår til *alene* at drive realkreditvirksomhed eller dermed naturligt forbunden virksomhed. Herved sikres også, at forslaget heller ikke på længere sigt giver anledning til brancheglidning.

Endelig må det erhvervede kreditinstitut ifølge forslaget ikke drive virksomhed i Danmark.

Der er derfor efter min opfattelse ikke baggrund for at sige, at forslaget om erhvervelse af et udenlandsk kreditinstitut skulle give anledning til brancheglidning i den finansielle sektor.

Endelig er det min opfattelse, at den foreslåede ordning ikke strider mod EF-kommissionens forslag til 2. banksamordningsdirektiv. De opstillede betingelser for det pågældende institut om dels at overgå til udelukkende at drive realkreditvirksomhed, dels om ikke at drive virksomhed her i landet er således betingelser for, at et dansk realkreditinstitut kan eje det erhvervede kreditinstitut som et datterselskab, og ikke et forsøg på at regulere virksomheden som sådan for et i en anden medlemsstat etableret selskab.